

ἄλλαγα ἐπίρρ. Πόντ. (Ἄμισ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω.

Ἐναλλάξ, κατ' ἐναλλαγὴν, ἀμοιβαίως, ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ συνωνύμου μετάλλαγα ἔνθ' ἄν.: "Ἐναν ἄλογον ἔχομεν οἱ δὲ ἄλλοι καὶ θὰ καβαλλ' κεύωμι" ἂ ἄλλαγα μετάλλαγα (θὰ τὸ καβαλλικέψωμε κτλ.) Κοτύωρ. Ἄλλαγα μετάλλαγα καβαλλ' κεύωμε τὸν γαῖδαρον Τραπ. Χαλδ.

ἀλλαγαλλικά ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπίρρ. γαλλικά.

Κατὰ τὸν τρόπον τῶν Γάλλων, ὡς οἱ Γάλλοι συνηθίζουσιν: Φρ. "Ἐφυγε ἀλλαγαλλικά (κρυφίως, χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ). Τὸ 'στριψε - τὸ 'σκάσε - τὸ 'κοψε ἀλλαγαλλικά (συνών. τῇ προηγουμένῃ).

ἄλλαγας ἐπίρρ. Καππ. (Σινασσ. Φερτ.) ἄλναγας Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τῆς ἀορίστου ἄντων. ἄλλος. Πβ. R Dawkins Modern Greek in Asia Minor 583 καὶ ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 45.

1) Ἀπαξ ἔτι Καππ. (Φερτ.) 2) Ἀλλοτε Καππ. (Σινασσ.)

ἀλλαγή ἡ, σύνηθ. ἀλλαγή Ἡπ. (Ἄρτ. κ. ἄ.) Κύπρ. Κῶς Μακεδ. (Χαλκιδ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) Πόντ. Σκυρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) Σύμ. Σῦρ. ἀρλαγή Στερελλ. (Πλάτ.) ἀλλαγωγή Κρήτ. Χίος ἀλλαγωγή Κρήτ. ἀλλαγή Κύπρ. ἀλλαγὰ Λυκ. (Λιβύσσ. καὶ ἀλλαγή). Πληθ. ἀλλαάδες Κύπρ. ἀλλαάες Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. ἀλλαγή. Διὰ τὸν τύπ. ἀλλαγωγή κατὰ σύμφυρ. πρὸς τὸ ἀγωγή πβ. ΙΒογιατζίδ. Ἀμοργ. 76. Τὸ ἀλλαγὰ ἐκ τοῦ πληθ. ἀλλαγές.

1) Μεταβολή, συνήθως ἐπὶ τοῦ τόπου ἔνθα τις διαμένει, ἐπὶ τοῦ καιροῦ, ἐπὶ τῆς σελήνης σύνηθ.: Πρέπει νὰ κάμῃς ἀλλαγή διὰ νὰ σοῦ περάσῃ ἡ στενοχώρια. Ἡ ἀλλαγή πολὺ θὰ σε ὠφελήσῃ. Ἀλλαγή τοῦ καιροῦ. Ἀλλαγή τοῦ φεγγαριοῦ (ἡ τροπὴ τοῦ μηνὸς) σύνηθ. 2) Μεταβολὴ διευθύνσεως τῶν ζώων κατὰ τὴν ἀροτρίασιν, στροφὴ Σῦρ.: Ἀλλαγή! (ἐπιφωνηματικὸν πρόσταγμα τῶν γεωργῶν ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ἀροτῆρας βοῦς διὰ νὰ κάμουν στροφήν). 3) Ἀνταλλαγὴ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Κάνομε ἀλλαγή; σύνηθ. Ἀλλαγὴν ἐποίκαμε (ἐκάμαμεν) Κερασ. Νὰ κάμωμεν ἀλλαγωγή Χίος. 4) Ἀντικατάστασις, ἐπὶ ἐργαζομένων βοῶν Μακεδ. (Χαλκιδ.): Ἐκαμα μὲν ἀλλαγή-δὺ ἀλλαές. 5) Ὀλόκληρος ἐνδυμασία (διότι ἡ μία ἐνδυμασία ἀντικαθιστᾷ τὴν ἄλλην. Πβ. Δουκ. ἐν λ. ἀλλαγή καὶ Κορ. Ἀτ. 1,51) Θράκ. Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Μακεδ. Σύμ. κ. ἄ.: Ποιὸς ἔχει μετὰξί νὰ μοῦ πουλήσῃ νὰ ράψῃ τὸ βασιλόπουλλο τὸ ἀρραβωνιαστικῆς του τὴν ἀλλαγωγή; (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. Κάθε δκνὸ τρεῖς μῆνες παν-νίζει τῶν μὲν ἀλλαγὴν ροῦχα (παν-νίζω = φορῶ διὰ πρώτην φορὰν ἐνδυμασίαν) Κύπρ. || Ἄσμ.

Ἐφόρησεν τὴν ἀλλαγὴν τὸ ἐζώστην τὸ ζωνάριον, π-πηῖ τὸ ἐκαβαλ-λίτθεψεν τὸ γέρεμον ἀπ-πάριν αὐτόθ.

Ἐπῆεν τῶν ἀγόρασεν ἰκόμα τῶν ἀλλαάδες, ἦταν ὁμως πὸν τὲς καλὲς με ἀκριβοὺς παρᾶδες αὐτόθ. Συνών. κοστούμι. β) Ἡ ἱερατικὴ ἐνδυμασία καὶ δὴ τὸ φαιλόνιον τοῦ ἱερέως Θράκ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ. κ. ἄ.) Πόντ. Σκυρ. Σύμ.

κ. ἄ.: Ὁ παππᾶς μίλησε μετὰ τὴν ἀλλαγὴν του, ὅταν ἀφώριζε Λακων. Σήμερον ὁ παππᾶς φορεῖ τὴν καλὴ τ' τὴν ἀλλαγὴν Θράκ. Μοναχικὴ ἀλλαγή (ἐξαίρετος κτλ.) Σύμ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. 6) Ἱππικὴ συσκευή, τὰ πρὸς ἱππασίαν χρήσιμα Κύπρ.: Ἐγραψα 'ς τὸ δεῖνα μέρος νὰ μοῦ κάμουν μίαν ἀλλαγὴν γιὰ τὸν ἀπ-παρόν μου. 7) Ἐν τῇ παιδιᾷ γουρούνα ὅπῃ χρησιμεύουσα ὡς κατοικία τῆς γουρούνας (ἴσως διότι γίνεται ἀνταλλαγὴ τῶν ὀπῶν τῶν παικτῶν διδομένου τοῦ συνθήματος ἀλλαγή!) Ἡπ. Πελοπν. (Γορτυν. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἄρτ. Ναύπακτ.) κ. ἄ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀλλαγὴ Πελοπν. (Μεσσ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Ἀλλαγή Καππ. (Σίλατ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Πληθ. Ἀλλαγές Στερελλ. (Εὐρυτ.)

Πβ. ἀλλαξι, ἀλλαξιά.

ἀλλαγηγνωμῶ Ἀντικύθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀλλαγήγνωμος.

Μεταβάλλω γνώμην.

ἀλλαγιάζω Νάξ. (Δαμαρ. Κινίδ.) ἀλλαγιάζον Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀλλαγή ἢ ἀλλάει.

1) Ἀλλάσσω στροφὴν τῶν ἀλωνιζόντων βοῶν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τάνάπαλιν (τοῦτο γίνεται πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἀκράϊου βοός, ὁ ὁποῖος μοχθεῖ μᾶλλον τοῦ ἐτέρου) Νάξ. (Δαμαρ. Κινίδ.) 2) Ἀνακουφίζω, ἀναπαύω Πελοπν. (Μάν.) Συνών. ξεκορεύω.

ἀλλάγιασμα τό, Νάξ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγιάζω.

Ἡ ἀλλαγὴ στροφῆς τῶν ἀλωνιζόντων βοῶν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τάνάπαλιν.

***ἀλλαγκρέκα** ἐπίρρ. ἀλλαγκρέκα πολλαχ. ἀλλαγκρέκα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *alla greca*. Πβ. Πλορεντζ. ἐν Λαογρ. 7 (1923) 96 κέξ.

Κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἥτοι ὅπως συνήθιζαν νὰ χρονολογοῦν οἱ Ἕλληνες πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου: Σήμερα ἔχουμε τρεῖς ἀλλαγκρέκα πολλαχ. Πβ. ἀλλαφράγα.

ἀλλαγομερῶ ἡ, ἀμάρτ. ἀλλαγομερῶ Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀλλαγή καὶ μερῶ.

Ἀλλαγὴ δρόμου καὶ μεταφ. διευκόλυνσις: Κάνε μου ἀλλαγομερῶ. Συνών. φρ. κάνε μου πλάτες.

ἀλλαγομερίζω ἀμάρτ. ἀλλαγομερίζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀλλαγομερῶ.

Ἀλλάζω δρόμον διὰ νὰ διευκολύνω τὴν πάροδον εἰς τινα.

ἀλλαγομοισιδιάζω ἀμάρτ. ἀλλαγομ'σιδιάζω Στερελλ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀλλαγή καὶ μοισίδει, δι' ὃ ἰδ. μοισίδει.

Μεταβάλλω τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου μου.

ἀλλάζω, ἀλλάσσω πολλαχ. ἀλλάζω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀλλάζον βόρ. ἰδιώμ. ἀλλάσσω πολλαχ. καὶ Τσακων. ἀλ-λάσ-σω Χίος

Πυργ.) ἀλλάττω Σίφν. Κίμωλ. (καὶ ἀλλάζω) ἀλλάγω
 Καρ. ἀλλάγνω ΔΣολωμ. 74 ἀλλάν-νω Καλαβρ. (Μπόβ.)
 ἀφάσσω Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀφάζω Καλαβρ. (Χωρίο Ρο-
 ούδ.) ἀφάφω 'Απουλ. ἀλλάβ-βω Καλαβρ. (Καρδ.)
 ἀλλάβ-βον Καλαβρ. (Καρδ.) ἄσσον Τσακων. ἐλλάσσω
 Ρόδ. ἀλάντζω 'Αστυπ. ἀάζω Βιθυν. ἄζω Καππ.
 Φάρας.) 'λάσσω 'Απουλ. (Καλημ.) 'λ-λάσσω Ρόδ. Σύμ.
 ἰάζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) 'φάφω 'Απουλ.

'Εκ τοῦ ἀρχ. ἀλλάσσω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ.
 τὸ ἐν Λοκρικῇ ἐπιγραφῇ τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος ἀλλάζω.
 Πβ. 'Αρχαιολ. 'Εφημ. 1924, 125. Τὸ ἀλλάγω καὶ ἐν
 Πυργ. 'Ακρίτ. στ. 1383 (ἐκδ. Σλάμπρου σ. 168). Τὸ
 ἀλλάγω καὶ παρὰ Πορτ. Περί τῆς ἀρχῆς τῶν τύπ.
 ἀλλάζω, ἀλλάγω καὶ ἀλλάχνω ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ
 1, 280, 282 καὶ 291. 'Ο τύπ. ἄζω ἐκ συγχωνεύσεως τῶν
 δύο α μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ λ. Πβ. R Dawkins Mo-
 dern Greek in Asia Minor 156. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ
 δευτέρου λ εἰς τὸ ἀλάντζω τῆς 'Αστυπ. πβ. τὰ ὅμοια
 αὐτόθι ἄλλος - ἄλτος, πολλί - πολτί, σκύλλος
 - σκύλτος κττ. Πβ. ΧΠαντελίδ. Φωνητ. 29.

Α) Μετρ. **1)** Μεταβάλλω κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ.
 κ. ἄ.) Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
 'Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): 'Αλλάζω θέσι - τόπο - οπίτι κττ.
 'Αλλάζω ἀέρα - κλίμα. 'Αλλάζω φορεσιὰ - χρώμα κττ. 'Αλλάζω
 ὄνομα - φαεῖ - φωνή κττ. 'Αλλάζω τὰ λόγια μου - γνώμη - ἰδέα
 (μεταβάλλω τὰς σκέψεις μου). 'Αλλάζω ζωὴ (τρόπον τῆς
 ζωῆς). 'Αλλάζω τὸ γράψιμό μου (τὸν χαρακτῆρα τῆς γραφῆς)
 κοιν. 'Αλλάζω τὸ ζῶο (βραχυλογ., ἤτοι τὴν θέσιν τοῦ
 ζώου μεταφέρων αὐτὸ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον) Εὐβ. Κρήτ.
 κ. ἄ. 'Αλλάσσω τὰ ὄζα (κάμνω τὰ ζῶα νὰ ἀλλάξουν κατεύ-
 θυνσιν) Κρήτ. || Φρ. 'Αλλάζω χρώμα (ἐρυθριῶ ἐξ αἰσχύνης.
 Πβ. Εὐρυπ. Φοίν. 1246 «χρῶμά τ' οὐκ ἠλαξάτην» ἐνν. ἐκ
 δειλίας) πολλαχ. 'Αλλάζω σύνορο (φεύγω μακρὰν) Πελοπν.
 (Καλάβρυτ.) 'Αλλάζω τὸ πρόσωπο μ' (γίνομαι σκυθρωπὸς)
 'Οφ. || Παροιμ. φρ. 'Αλλάζω τὸ φύλλο (μεταβάλλω διαγωγὴν,
 συμπεριφορὰν). Τοῦ ἄλλαξα τὴν πίστι - τὸ Χριστὸ - τὴν Πανα-
 γία - τὸν ἀντίθεο - τὸν ἀδόξαστο - τὸ νόμο (τὸν ἐβασάνισα
 πολὺ. 'Η μεταφ. ἐκ τοῦ βιαίου ἐξαναγκασμοῦ τῶν Χριστια-
 νῶν εἰς παλαιότερους χρόνους πρὸς ἐξωμοσίαν) οὐνήθ.
 Τοῦ ἄλλαξα τὸ γάϊδαρο - τὰ καντήλια (συνών. τῇ προηγου-
 μένῃ) Πελοπν. Τοῦ ἄλλαξα τοὺν ἡγοῦμένον 'ς τοῦ ξύλου
 (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'Αλλάζω τὸ
 φύλλον (ἐξισλαμίζομαι) Κερασ. || Γνωμ. 'Ο κακὸς δὲν ἀλλά-
 ζει τὴ φύσιν του εὐκολὰ (πβ. ἀρχ. «φύσιν πονηρὰν μεταβα-
 λεῖν οὐ ράδιον»). **2)** 'Ανταλλάσσω κοιν. καὶ Πόντ.
 (Κερασ. Χαλδ. κ. ἄ.): 'Αλλάξαν τὰ καπέλλα τους - τοῖς
 ὀμπρέλλες τους - τὰ ρολόγια τους κοιν. 'Αλλάξαν δαχτυλίδια
 (ἐπὶ ἀρραβωνισθέντων). 'Αλλάζω χρήματα (ἀνταλλάσσω
 νόμισμα μεγάλης ἀξίας διὰ νομισμάτων μικροτέρων ἴσης
 ἀξίας ἐν τῷ συνόλῳ). 'Εχω ἀλλαμένα (χρήματα ψιλὰ)
 οὐνήθ. 'Αλλάξα τὴν μούλαν μου μ' ἓνα γάδαρον Κύπρ.
 Μὲ κἀνέναν δὲν εἶχε ἀλλάξει κακὸ λόγος 'Ηπ. Αὐτεῖνοι ποντὲ
 δὲν ἄλλαξαν κ' βέντα (δὲν ἐφιλονίκησαν) Αἰτωλ. 'Αλλάξανι
 ματιὰς Θράκ. (Αἰν.) Οἱ νεράιδες ἀλλάξανε τὸ παιδί (ἀντήλ-
 λαξαν τὸ παιδίον δι' ἄλλου ἰδικοῦ των ἀσθενικοῦ ὄντος.
 'Εκ παραμυθ.) Πελοπν. (Μάν.) Τὸ μωρὸν ἐν' ἀλλαμένον
 'ποὺ τὲς ἀνεράδες Κύπρ. Εἶναι πολὺ ἀδύναμος, σὰν ἀλλαμέ-
 νος εἶναι 'Αμοργ. 'Ελλάξασί σε, καμένο, τὰ 'ξωτικά! Νάξ.
 ('Απύρανθ.) || Φρ. 'Σ σὸ κοινοδάχτυλό μ' 'κ' ἀλλάζω σε!
 (δὲν σὲ ἀνταλλάσσω μὲ τὸν μικρόν μου δάκτυλον, ἤτοι
 δὲν σὲ νομίζω ἄξιον οὐδενός! Τὸ 'κ' ἀλλάζω ἐκ τοῦ 'κί
 ἀλλάζω) Κερασ. Χαλδ. **3)** 'Αντικαθιστῶ τι κοιν. καὶ

Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. 'Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): 'Αλλάζω
 τοὺς ἀργάτες - τοὺς ὑπηρέτες. 'Αλλάζω τὴ φρουρά. Τὸ παιδί
 ἀλλάζει δόντια. Τὰ πουλλὰ ἀλλάζουν τὰ φτερά των. Τὰ φί-
 δια ἀλλάζουν τὸ δέσμα κάθε χρόνο. Τὸ ζῶο ἀλλάζει τὸ μαλλί
 του κοιν. 'Αλλάζω τὴν πληγὴν (βραχυλ., ἤτοι ἀντικαθιστῶ
 τὸν παλαιὸν ἐπίδεσμον τῆς πληγῆς μὲ ἕτερον νέον) οὐνήθ.
 Θράκ. || Γνωμ.

'Ο λύκος κί ἂν ἐγέρασε κί ἄλλαξε τὸ μαλλί του,
 μηδὲ τὴ γνῶσι τ' ἄλλαξε μηδὲ τὴν κεφαλὴ του

(δὲν μεταβάλλεται ἡ πονηρὰ φύσις διὰ τοῦ χρόνου. Πβ.
 τὸ μεσν. «ὁ λύκος τὴν τρίχα ἀλλάσσει, τὴν δὲ γνώμην
 οὐκ ἀλλάσσει». Ἰδ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1, 7) πολλαχ. **β)**
 'Αντικαθιστῶ τὰ παλαιὰ ἢ ρυπαρὰ ἐνδύματα διὰ νέων
 ἢ καθαρῶν ἢ ἐορτασίων, μετὰ ἢ ἄνευ ἀντικειμένου κοιν.
 καὶ 'Απουλ. (Καλημ.) Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ. ἄ.): 'Αλλάζω
 ροῦχα - ἐσώρουχα κοιν. 'Αλλάζω τὸ παιδί (βραχυλ. ἀντὶ τὰ
 φορέματα τοῦ παιδιοῦ, ἤτοι ἐνδύω τὸ παιδί καθαρὰ ἢ
 καινουργῇ ἐνδύματα) οὐνήθ. 'Αλλάζω τὰ λώματα μ' Κερασ.
 Σήμερα δὲν ἔλλαξες (δὲν ἐφόρεσες τὰ ἐορτινὰ σου) Σαρεκκλ.
 Εἶσαι ὦραια, μόν-τι 'λλάσσει (εἶσαι ὦραία, ὅταν βάλῃς
 τὰ ἐορτάσιμα) Καλημέρ. Γούλ' μέρα ἀλλασμένος περπατεῖ
 Βιθυν. || Φρ. Πάει κί αὐτὸς μὲ τοὺς ἀλλαμένους (εἰρων. ἐπὶ
 ἀνικάνου θέλοντος νὰ ἐπιδεικνύεται ὡς ἱκανὸς) αὐτόθ.
 'Ελλάξαν τονε (τὸν ἐνέδυσαν τὰ νεκρικὰ) Κρήτ. || Παροιμ.
 'Αλλάξεν ὁ Μανολῖος | κ' ἔβαλε τὰ ροῦχά του ἀλλεῶς
 (ἐπὶ τοῦ μένοντος ἀμεταβλήτου καὶ ὑπὸ τὰ ἐξωτερικὰ
 προσχήματα περὶ ἐσωτερικῆς μεταβολῆς) πολλαχ. || 'Ασμ.
 'Αάζουνε τὴ νεόνυφη καὶ βάνουν τὰ χρυσὰ της,
 τὴν καμαρών' ἢ μάννα της καὶ τὰ πεθερικά της

(ἀάζουνε τὴ νεόνυφη = ἀλλάζουν τὰ ροῦχα τῆς νεόνυφης)
 Βιθυν. **γ)** 'Ενδύομαι τὴν λειτουργικὴν ἐσθῆτα, ἐπὶ τοῦ
 ἱερέως Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ. ἄ.): 'Ο ποππᾶς ἀλ-
 λαγμένος ἐν' Κερασ. Χαλδ. || Φρ. Νὰ σὲ δοῦν οἱ παππάες
 οἱ ἀλλαμένοι (ἀρά, εἴθε νὰ ἀποθάνῃς, διὰ νὰ σὲ θάψουν
 οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι τὰ λειτουργικὰ ἄμφια) Κύπρ.

Β) 'Αμτβ. ἐνεργ. καὶ μέσν. **1)** Γίνομαι ἄλλος ἀφ' ὅ,τι
 εἶμαι, ἀλλοιοῦμαι, μεταβάλλομαι, ἐπὶ ἐμφύχων καὶ ἀψύ-
 χων κοιν. : 'Αλλάξε ὁ δεῖνα (ἔγινεν ἀγνώριστος ἐκ μεταβολῆς
 τῆς μορφῆς του). 'Αλλάξε ὁ δεῖνα, δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ ξέραμε
 (ὑπέστη ἠθικὴν μεταβολήν, μετεβλήθησαν οἱ τρόποι, ἢ
 συμπεριφορὰ του). 'Αλλάξε τὸ πρόσωπό μου - ἢ ὄρι μου.
 'Αλλάξε τὸ χρώμα του. 'Αλλάξε ὁ καιρὸς (μετεβλήθη ἡ
 ἀτμοσφαιρικὴ κατάσταση). 'Αλλάξαν οἱ καιροὶ (μετεβλή-
 θησαν οἱ χρόνοι, αἱ περιστάσεις). 'Αλλάξαν τὰ πράγματα.
 'Αλλάξε ἡ γνώμη του. Δὲν ἀλλάζει τὸ κεφάλι του (δὲν μετα-
 βάλλεται ὁ τρόπος τῆς σκέψεώς του) κοιν. 'Ανεγνώριστος
 'ἦνκε, ἐλλάξαν τὰ σνγόμματα δον (σνγόμμα = χαρακτηριστικὰ
 τοῦ προσώπου) Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Ελλάεν ὁ καιρὸν (μετε-
 βλήθη ὁ καιρὸς) Χαλδ. Τὸ ἰδίωμ' αὐτοῦ 'κ' ἀλλάγεται (ὁ χαρα-
 κτῆρ του δὲν μεταβάλλεται. τὸ 'κ' ἀλλάγεται ἐκ τοῦ 'κί
 ἀλλάγεται) Κερασ. || Ποίημ.

Τὸ φαγεῖ καὶ τὸ πιετὸ | σὲ φαρμάκι δὲν ἀλλάχνει
 νὰ τοὺς φάῃ τὸ σωθικό;

ΔΣολωμ. ἐνθ' ἀν. **2)** Μεταβάλλω διεύθυνσιν, ἐπὶ τῶν
 ζώων Κρήτ.: Τὰ ὄζα ἀλλάζουν. **3)** 'Αντικαθίσταμαι κοιν.:
 Τὰ δόντια - τὰ νύχια τοῦ ἀνθρώπου ἀλλάζουν. Τὸ μαλλί ἀλλάζει.
4) 'Απροσ. διαφέρει οὐνήθ.: Τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει (ἡ περι-
 στασις εἶναι διάφορος) οὐνήθ. Αὐτὸ ἀλλάσσει Σύμ.

ἄλλαι τό, ἀλλάγιν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) Χίος
 (Καρδάμ.) ἀλλάγι Κέρκ. κ. ἄ. ἀλλάν Πόντ. (Κερασ.)

